



## Antic Miravalls

Collsuspina

### Ubicació

**Comarca:** Moianès  
**Lloc/Adreça:** Miravalls  
**Emplaçament** Al peu del turó de Bellver

### Coordenades:

**Latitud:** 41.84746  
**Longitud:** 2.1696  
**UTM Est (X):** 431064  
**UTM Nord (Y):** 4633173

### Classificació

**Número de fitxa** 08070 - 131  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia** Jaciment arqueològic  
**Estil / època:** Medieval Modern  
**Estat de conservació** Dolent  
**Notes de conservació:** Quasi no queden restes  
**Protecció** Inexistent  
**Tipus de protecció:** Inexistent  
**Accés** Fàcil  
**Ús actual:** Sense ús  
**Titularitat** Privada  
**Titular:** 08069A00100004  
**Fitxes associades:**  
[Miravalls](#)  
**Autoria de la fitxa** María del Agua Cortés Elía, OPC Diputació de Barcelona  
**Data de registre de la fitxa:** dc., 05/02/2014 - 01:00  
**Autoria de la darrera revisió:** María del Agua Cortés Elía, OPC  
**Data de la darrera revisió:** dc., 10/12/2025 - 13:33

## Descripció

Terreny al costat del camí d'entrada a la casa Miravalls, sota el turó de Bellver, en que possiblement hagués estat ubicat l'antic mas de Miravalls. És una zona lleugerament elevada, i amb predomini visual de l'entorn. No es distingeixen restes d'obra d'alguna casa, tot i que en estar tapat el turó per vegetació no és possible veure bé possibles vestigis.

### Observacions:

Podem considerar aquest entorn com una zona d'expectativa arqueològica. El topònim de la casa indica la bona visibilitat que hi havia des de la ubicació original, des d'on s'hi pot veure, més enllà dels fondals del Solà i Boldrons, la plana de Vic, Tona i la falda del Montseny.

## Història

El mas Miravalls va ser antigament una casa forta. Els cavallers cognominats Miravalls són ben documentats entre el 1230 i el 1300, gràcies a les notícies del canonge de Vic Guillem de Miravalls que actuà com a marmessor de Dalmau de Castelló, tot afavorint als seus nebots Guillem i Ramon de Miravalls, fills de Bernat, l'hereu del mas (AA.DD. , 1989, p. 244). Segons un document conservat al mas Pratsobrerroca, el 13 d'agost de 1288, Guillem de Miravalls, cavaller, pels serveis rebuts del seu fill, li fa donació del Staticum de Miravallibus (equivalent a casa fortificada), amb terres, cases i pertinences, situada a les parròquies de Sant Andreu de Tona i Sant Cugat de Gavadons, amb obligació de pagar la tasca dels esplets per mantenir la llàntia que el pare del donador havia instituït davant l'altar de Sant Cugat de Gavadons. El mas Miravalls apareix al fogatge de 1553 de Sant Cugat Collsasima, a la banda de Tona. Sembla que la família es va extingir amb les pestes del segle XIV, ja que no hi ha documentació dels cavallers Miravalls des de principis del segle XIV, però sí del mas habitat per pagesos, i que l'herència anà a parar als Taiadella, oriünds del mas situat entre Castellcir i Santa Coloma Sasserra, que tenien el títol de Ciutadans de Barcelona al segle XVII. Aquests van empenyorar el mas el 1574 i finalment Josep de Taiadella se'l va vendre junt a les terres el 26 de maig de 1676 als Pratsobrerroca, concretament a Francesc Gomar i Pratsobrerroca, hereu del mas Prat de la Barroca de Tona i batlle entre 1683-1685 i 1689-1691, i que el 1679 també va adquirir el mas Els Munts (Pladevall, 1990: 269). Segons una nota d'un extracte de document del Pratsobrerroca, l'onze de novembre de 1808 Joan Pratsobrerroca i el seu fill mudaren de lloc la casa de Miravalls, del puig al Pla de les Lloses, ja que l'antiga casa estava en mal estat, i es tractava d'una casa torre que estava ubicada entre el Collet i a peu del Puig. Aquesta és la causa que el mas actual no guardi cap vestigi del seu passat, ja que l'antiga casa forta estava situada uns metres més amunt de la ubicació de l'actual mas, tot i que no podem assegurar la ubicació degut a la manca de vestigis visibles. El lloc on s'emplaçava era també conegut com el Casalot.

## Bibliografia

AA.DD. (1989). Els castells catalans. Dalmau Ed. Vol. 2, p. 244. Iglesias, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona. Pladevall, A. (1990). Tona. Mil cent anys d'història. Eumo Editorials, Ajuntament de Tona, 1990.

